

БИНКА ПЕЕВА
О, МУЦКА!

chitanka.info

Има според мен един емблематичен виц за така наречения ни преход.

— Муцка, днес реших да готвя пиле с картофи!

— И к'во-о-о?

— Ми пратих мъжа ми за картофи!

— И той к'во-о-о?

— Той запали мерцедеса и отиде на пазара. Обаче там взели та го гръмнали!

— И ти к'во-о-о?

— Ми к'во, сготвих пилето с ориз!

Сентенциално, семантично, социологическо, психологическо, иванхаджийско без съмнение, кретенско и... направо истинско. Четящият ще забележи как наблъсках определения от различни категории, но знам, че ще ме разбере. Подмяната на ценностите е доведена до абсурд само за да бъдем известени, че се е случила. И то така дълбоко, че възстановяването им, макар на някакво малко по-високо равнище изглежда немислимо. Там ѝ е мястото на любовта — в тавата!

Случи се да си говоря дълго с дъщерята на един известен полусенчест бизнесмен. Прекрасно дете, баща ѝ — интелигентен човек — беше я изпратил след „избухването на демокрацията“ да учи в Англия, и тя вече работеше там. Бяхме на пищен купон (баща ѝ откриваше голям хотел на брега, почти на пясъка), на който пърхаха рояци лолитки, безсловесни същества с единствена мисия да пленят някой чичко-паричко, който да им уреди живота. Те се себераздаваха в кръшни ключеци, сценично подготвени, школувани, за да прихванат „жертвата“. Наблюдавах с интерес сюжетите, беше ново за мен. Събеседничката ми с чистосърдечна благодарност към баща си, че е направил всичко, за да ѝ спести такава съдба, ми каза: „В България е ужасно за момичетата!“.

Права беше. Сърце не ми даде да ѝ кажа, че е така не без приноса и на баща ѝ.

* * *

Тези дваайсет години, които преживяхме в очакване на по-доброто в низходяща надежда и в прогресиращо омерзение и отчаяние, тези дваайсет години ни промениха като хора. Свикнахме с пошлостта. И с грубостта, която демонстрират не само тийнейджърите покрай нас. И с лумпенизацията на все по-широки кръгове от обществото. И с неизброимите разводи на хората с власт и пари. И с лъжите им дори свикнахме — ние друго и не очакваме от тях. Ако ни кажат, че са били на лов за вълци, може и да не им повярваме. Но те ни казват, че не са били...

И затова край нас растат млади хора, чийто единствен стремеж в живота е да се пласират по-успешно от гледна точка на ценностния модел, в който сме ги заключили. Момчетата блъскат тежести и стероиди (пардон, „хранителни добавки“) и са готови да пребият всекиго. И дори да убият. Щом си силен, можеш да станеш охранител! Това е сигурна кариера.

Момичетата преследват масовата представа за сексапил — затова производството на силикон няма да залезе и пластичната хирургия ще процъфтява. Жената, от която днес те вземат пример, или е с цици като любеници, които добре се харчат сред силния пол, или е наконтена слугиня, която от сутрин до вечер пере с най-новия прах за пране и в паузите вари готови бульони. Силиконовият бюст, а не образованието е добра инвестиция в собственото бъдеще. Любовта — в тавата!

Гола жена в реклама, казват, гарантирал успех. Не, че непременно продажбите на стоката ще нараснат, но тази реклама се забелязва. Затова около нас е пълно със сексистки реклами. Не съм феминистка, но се плаша от настойчивостта, с която се налага в съзнанието, особено на младите хора, представата за жената като предмет. В най-добрият случай — като обект. Не и като мислеща личност, не и като човек. Е, този модел отдавна е излязъл от рекламните и е влязъл в живота.

В тая чалга-култура (доколкото е уместна думата култура) дори самата чалга някак ми стои безобидна.

О, муцка!

Класиката на нашето време.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.